

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 21. Persecutio Licinii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. do in præsentia populi, Episcoporum, & A. C. 316. qualicunque Scriptura id fiat; itaque
 Episcopis potestatem servos manumittendi tribuit, quocunque id modo faciant, si modo de eorum voluntate legitime constet. Altera lex data prima Maji. 321. privilegium istud ad omnes Clericos extendit, & concedit, ut eorum liberti plena libertate gaudeant, quacunque ratione manumissos se probaverint; e contra Laici aliter manumittere non poterant, quam in Conventu Ecclesiæ, & Episcoporum præsentia.

§. XXI.

Persecutio Licinii.

Pagi an.
 316. n. 5.
Euf. Chron.
an. Excepta
Anonymi.
ap. Ammian.
Val. Zosim.
 l. 2.

Dum Constantinus Ecclesiam ita fovet, cœpit eam persequi Licinius, quorum concordia non diu sibi constitit. Haud multo postquam Licinius Constantiam duxisset, Constantini sororem, & Imperium divisissent, Constantinus eidem mentem suam communicavit, Bassianum creandi Cæsarem, qui alteram sororem suam Anastasiam in uxorem acceperat; sed hoc Consilium Licinii perfidia evertit, quippe Sinicio ipsius Bassiani fratris sollicitatore usus, Bassianum seductum, in ipsum Imperatorem armavit. Constantinus Bassianum, parricidii convictum, merita pœna affecit, dumque Sinicium

nicium quoque puniendum exposcit, & tradere Licinius renuit, bello civili implicatur. Commisso cruento proelio ad Cibalen in Pannonia octava Octobris anno 314. Licinius victus; tum pacem, quam sæpius rogavit, tandem obtinuit. Provinciæ Imperii secundo divisæ, duo Constantini filii, Crispus, & Constantinus junior, & Licinius seu Licinianus Licinii filius Cæsares salutati, Parentes anno 315 simul Consulatum gesserunt.

Res pacatas brevi iterum turbavit Licinius, Christianos divexans, in quibus Constantinum despici non ignorabat. Primo, ut calumniandi Episcopos occasio esset, eos Paganorum domos intrare vetuit, ne ad suam Religionem pellicerent; prohibuit quoque Episcopos sibi invicem communicare, vicinas Ecclesias invisere, Concilia celebrare, ita ut alterutrum esset necessarium, leges civiles violando pœnas incurrere, vel obediendo canones transgredi, cum graviora Ecclesiæ negotia aliter quam in Conciliis expediri nequeant; Hæc sunt verba Eusebii. Tum Licinius subito impetu omnes Christianos Palatio pellit; servos fidelissimos exilio mulctat, ut vilia mancipia donat, quos ob præclara merita honoribus auxerat, bonis exuit, mortem intentat. Hæc anno 319, Constantino quinto, & juniore Licinio Cæsare Con-

Sæculum IV.
A. C. 316.

Crispus, &
Constantinus junior
Cæsares.

Socr. l. 2. c. 3.
Eus. I. vit.
c. 51. I. hist.
c. 8.

Eus. vit.
c. 52. Amon.
Valer.

A. C. 319.
Licinius junior
Cæsar.

Sæculum IV. sulibus, facta. Aliam quoque Legem
 A. C. 319. Licinius Imperator tulit, vi cuius, quasi
 suadente honestate, mulieres communi-
 bus precibus cum viris interesse prohibe-
 bebantur, nec licebat illis instructionis
 causa in Ecclesia adesse, nec Episcopis
 eas docere; mulieres enim a mulieribus
 doceri oportere aiebat; cum ejusmodi
 Legem omnes risu exciperent, aliud con-
 silium, quo Conventus Ecclesiæ suppri-
 meret, cepit, & hos extra civitates in
 apertis campis agi jussit, dicens puriorem
 longe aerem ibi hauriri.

c. 54.

Tandem videns hoc quoque suum
 mandatum vilipendi, in apertam perse-
 cutionem erupit; in omnibus civitati-
 bus apparitores, aliosque Prætorum mi-
 nistros, nisi Idolis sacrificarent, officio
 privari jussit, hinc multi munere suo de-
 jecti. Maxime furorem in Episcopos
 vertit, quos, utpote Constantino charis-
 simos, hostes suos infensissimos æstima-
 bat; inter hos Episcopos numeratur S. Ba-
 silius Amaseensis in Ponto, in hac enim
 urbe, totaque Provincia edita sunt in-
 suetæ crudelitatis exempla. Quædam
 Ecclesiæ funditus everse, aliæ clausæ;
 plures Episcopi necati, non nulli eorum
 frustatim concisi, sicut bovinae carnes in
 macello solent, atque pascendis piscibus
 in mare projecti. Hic enim vero Fide-
 les rursus fugere, sicut superiori persecu-
 tionum

Euf. Chron.
an. Pagi 316.
n. Martyrol.
26. April.
Euf. II. vit.
c. I. Id. X.
hist. c. 8.

tionum tempore factum, atque in montibus, & solitudine refugium quærere. Interim Licinius persecutor audire non lebat, & negabat verbis, quod ipso opere crudelissime exercebat. S. Blasius Episcopus Sebastenus in Armenia illo tempore tertia Februarii, verosimiliter anno 320 sub Agricola Præside Martyrio coronatus est; postquam pectinibus ferreis dilaniata viro latera fuere, & alia tolerata tormenta, capite truncatus est; cum eo duo parvuli interfecti; septem mulieres quoque, cum S. Martyris sparsum cruorem colligerent, deprehensæ, quod essent Christianæ, ultimo supplicio affectæ.

§. XXII.

Quadraginta Martyres.

In eadem urbe Sebaste quadraginta milites Christiani diversarum nationum, omnes juvenes, spectabili forma, fortitudinis laude noti, bello egregii passi sunt. Ubi Agricola Præsides Imperatoris mandata promulgavit, magno animo prodeuntes, se esse Christianos confitebantur; ipse juvenum constantiam lenibus verbis tentare, promissis allicere, tandem minas ingerere; cui SS. Martyres generose responderunt: quantillum vero est, quod promittis, aut dare potes, cum immensa sint bona, quæ nobis eripere conaris?

Sæculum IV.

A. C. 319.

*Socr. I. c. 3.**Martyrol.**Acta Sinc.**p. 583. ex**Basil. hom.*

20.